

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 110. Jacobus Gretserus, Andreas Eudæmon, Ludovicus Richeomus
aliique Societatis Scriptores hoc anno mortui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Sæc. XVII.

A. C. 1625.

§. CX.

Jacobus Gretserus, Andreas Eudæmon, Ludovicus Richeomus, aliique Societatis Scriptores hoc anno mortui.

*Alegambe
Bibl. Script.*

*Dupin Bibl.
nouvel. t. 17.
pag. 63.*

*Scripta au-
tograph.
Soc. p. 7.*

Inter Societatis Scriptores hoc anno defunctos eminet Jacobus Gretserus natione Germanus, qui scriptorum varietate, multitudine & eruditione clarus, acriter hæreticos insectabatur, apud suos maximi habitus, eoque animo admodum demisso ac modesto, nihil, quod gloriam redoleret, ferre possit; sui tamen judicii aut tenacem fuisse, aut fors nimium de se præsumpsisse testantur Provinciæ Germaniæ Superioris Patres, qui data ad Claudium Aquavivam epistola, cujus authographum ad manus habeo, inter alias rationes, ob quas sua scripta Romam censenda mitti haud expediret, hanc subjungere: *Pater Gretserus ita natura & ingenio comparatus est, ut si sciat sibi Romanorum judicium in ejusmodi suis lubricationibus subeundum, nunquam scribitur sit aliquid, idque non immerito, quia sæpe a Romanis forte aliquid rejicitur, vel minus necessarium judicabitur, quod tamen judicio nostrorum, qui hic sunt, esset*

conino operæ pretium, ut prodiret. Ce-Sæc. XVII.
 terum Gretserus Ingolstadii die vigesi- A. C. 1625.
 ma nona Januarii anno ætatis suæ sexa-
 gesimo tertio decessit: Scripsit quam-
 plurima in Societatis defensionem, &
 præprimis tres Apologias pro vita
 S. Ignatii, alium apologeticum pro So-
 cietate contra Lermæum Calvinistam,
 duos libros de modo agendi Jesuitarum,
 & epistolam ad Petrum Stevartium de
 Ordinis Jesuitarum Historia, quam
 Hasenmillerus, qui e Societate ad Lu-
 theranos defecerat, conscripsit, Greta-
 serus vero correxit, ac confutavit.
 Addidit etiam honorarium Polycarpicum
 Lauserianum ob recusam eandem Historiam
 præter appendicem Apologeticam ex SS.
 Thoma & Bonaventura contra Religioso-
 rum calumniatores, necnon assertionem
 Apologiæ Gallicanæ ad Henricum IV.
 Inter polemica, quæ contra Acatholi-
 cos edidit, magis commendatur ejus-
 dem *defensio controversiarum Bellarmini*;
 ibidem enim cuncta ab adversariis Bel-
 larmino objecta solide refellit, ipsum-
 que etiam Gregorium VII. a Protestan-
 tum calumniis vindicat. Præterea
 tres tomos de Sancta Cruce, ejus fi-
 gura, cultu, miraculis ejusque reli-
 quiis &c. tam fuse scripsit, ut totum
 hoc argumentum exhaustisse videatur:
 His adjecit tractatus de Sacris peregrina-
 tionibus

Sæc. XVII. nationibus, Proceffionibus, voluntaria
A. C. 1625. flagellatione, & Christianorum ex-
 quiis. Denique innumera pene opu-
 scula de variis argumentis edidit, que
 omnia Dupinus ad classes suas redacta
 recensuit, observavitque, quod Gre-
 ferus in arte critica minus exercitatus
 falsa vel apogrypha adoptarit, atque
 in Eristicis suis lucubrationibus ab ar-
 gumenti scopo ad insectandos adver-
 rios suos sæpius deflexerit. Alter non
 minus insignis Scriptor erat Andreas
 Eudæmon Joannes natione Græcus,
 qui summa ingenii acrimonia & judi-
 cii præstantia præditus, adversus Lam-
 bertum Danæum, & Joannem Barclaium
 varios tractatus in Bellarmini defen-
 sionem edidit, ac pro eodem vindicantem
 suum *Parallelum Torti, sive responsionem*
ad torturam Torti conscripsit. Exstant
 quoque Ingolstadiensibus literis excus-
 libri tres de Antichristo adversus Ab-
 botum Anglum præter *confutationem*
Anticotoni, & responsionem ad episto-
 lam Isacci Casaboni, cujus etiam
 exercitationes refutavit: Insuper Co-
 loniæ vulgavit apologiam pro Henrico
 Garneto unacum responsione ad apo-
 logiam Abbati contra eandem apo-
 logiam: Denique sano prorsus judicio
 conscripta est ejusdem admonitio ad
 Lectores librorum Antonii de Dominis.
 Ter-

Tertius erat Ludovicus Richeomus natione Gallus, qui sui instituti tam a-
mans erat, ut non modo plurimas
conscriberet Apologias, sed etiam in-
cidente vel minima Societatis mentione
dulcibus mox lacrimis totus diffunderet:
obiit Burdigalæ die decima quinta Se-
ptembris octogenario major, relictis
plurimis sui affectus, ingenique mo-
numentis, quæ duobus tomis compre-
hensa partim Eristica, partim Ascetica
continent. Sparsim adhuc typis editæ
circumferuntur Apologiæ aliquæ pro
Societate contra Servinum & Hæreti-
corum calumnias, necnon Refutatio
Catechismi Jesuitici. Hisce Scriptori-
bus adhuc alii accenseri merentur, &
primo quidem Paulus Layman itidem
Germanus patria Oenipontanus, qui
Constantiæ sexagenarius die decima
tertia Novembris fati concessit: Scri-
psit Theologiam moralem olim avide
quæsitam, hodie ob laxiores opinio-
nes neglectam; existant quoque ipsius
commentaria in libros Decretales, nec-
non quæstiones Canonicæ: cum vero
PP. Benedictini, imo & ipsi hac in
caussa designati Judices de Monasteriis
ereptis contra Jesuitas vehementer que-
rerentur, Laymanus *justam defensionem
in caussa Monasteriorum & bonorum Ec-
clesiasticorum vacantium contra quosdam*

Sæc. XVII. *Judices*, Dilingano prælo subiecit, & A. C. 1625. adversus P. Romanum Benedictinum & Casparem Scioppium, qui hanc usurpationem suggillabant, suam *Astrologie Ecclesiasticæ, & Astri inextincti censuram* in lucem edidit: Scripsit etiam suppresso nomine *Pacis compositionem inter Principes Catholicos & Protestantos*. II. Franciscus Sacchinus natione Italus, qui Romæ die decima sexta Decembris denatus posteris reliquit *Historiam Societatis, vitas S. Paulini, B. Stanislai Kostkæ, & Patris Canisii, præter tractatum, in quo demonstrat, Divum Ignatium non instituisse, ut in Theatrorum Ordinem admitteretur.*

§. CXI.

Facultas de bonis mobilibus testandi Clero Hungarico concessa.

Caraf. decret. Cancell. p. 45.

Hucusque Clero Hungarico de bonis ipsorum, quæ patrimonialia non erant, disponendi ac testandi facultas erat adempta, hoc autem anno Cæsar ad Cleri preces hanc potestatem eidem restituit, certamque ac firmam testandi normam, quæ in magnum Catholicæ Religionis emolumentum cederet, pro solita sua in Deum pietate, ac continuo in majorem Divini cultus propagationem, Statusque Ecclesiastici augmen-